

N:o 73.

Af herr **C. Johansson** i Esset, om tillägg till 12 § af gällande bevillningsförordning.

Under flera föregående riksdagar har förslag varit väckt om sådan ändring i bevillningsförordningen, att prestman, som uppbär lön af flera församlingar, måtte beskattas för den belöpande inkomsten särskildt i de olika församlingarne; och har i de framställda förslagen dels påvisats, att stads- och landsförsamlingar å flera ställen äro till ett pastorat förenade samt att pastors löneinkomster å ett och annat ställe till väsentligaste delen utginge från de senare, men detta oaktadt beskattades hela inkomsten i staden, enär i sålunda sammansatta församlingar pastor vanligen är i staden mantalsskrifven och under större delen af året derstädes bosatt; dels att å landet, der flera församlingar äro sammanslagna till ett pastorat, pastor kan bo i en mindre församling inom pastoratet och der uppbära endast en ringa del af sin lön, men för hela löneinkomsten ändock der bevillingstaxeras.

Bevillningsutskottet, till hvilket ifrågavarande framställningar varit hänvisade, har, med framhållande af att praktiska svårigheter för förslagets genomförande förefunnos, egentligen föreburit, att, i händelse ändring i bevillningsförordningen i förevarande syfte beslutades, andra löntagare å kommuners stat än prester borde ega lika fog att i flera kommuner beskattas, och har utskottet särskildt påvisat distriktsläkare och veterinärläkare.

Af sist nämnda personer är det emellertid säkerligen endast ett mindre antal som erhålla bidrag till sin aflöning direkte från kommunerna, och särskildt beträffande veterinärläkarne lära dessa numera nästan uteslutande

åtnjuta sina löneförmåner af landstingens och hushållningssällskapens medel. Då härtill kommer att läkarnes och veterinärernas tjänstgöringsdistrikt i allmänhet äro betydligt större än pastoraten och aflöningen, jemförd med presterskapets, obetydlig, torde lätt inses att distrikts- och veterinärläkarne icke kunna med presterskapet uti förevarande hänseende jemföras, alldenstund bevillningen, om sådan blefve dem påförd, blefve högst ringa och dessutom måhända endast på några få ställen kunde ifrågakomma.

Då en sådan förändring i bevillningsstadgan, hvarom här ifrågasättes, synes mig både billig och rättvis samt utan svårighet kan genomföras, vågar jag vördsamt hemställa, att Riksdagen ville besluta införandet af ett tillägg till sista punkten i bevillningsförordningens 12 §, så lydande:

Prestman, som erhåller lön från flera församlingar, taxeras i hvarje af dessa församlingar till det belopp han derstädes uppbär.

Är prestman för sin lön berättigad till bevillningsafdrag, beräknas detta på de olika församlingarna i förhållande till den del af lönen, som från dem utgår.

Öfverlemnande jag till bevillningsutskottet, till hvilket denna motion torde remitteras, att göra de ändringar uti formuleringen, som kunna anses nödiga, blott syftemålet vinnes.

Stockholm den 28 januari 1891.

C. Johansson,
från Elfsborgs län.
